

En livstid på Diakonissestiftelsen

9. november 2022

Efter 42 år som sygeplejerske og ca. 20 år som frivillig på Diakonissestiftelsen takker Rita Krogh af og ser tilbage på en livstid med røntgenbilleder, en stor gasulykke og lukningen af hospitalet, som hun brændte for.

Rita og Viggo Krogh ser tilbage på et langt liv på og rundt om Diakonissestiftelsen. Foto: Mette Frid Darré.

Af Mette Frid Darré // kommunikation@diakonissen.dk
(<mailto:kommunikation@diakonissen.dk>)

Rita Kroghs øjne løber over billeder, breve og eksamensbeviser, der ligger som vidnesbyrd over et levet liv. Hun kigger over på Viggo Krogh, der netop er kommet til bordet. Ham har hun delt sit liv med i godt 63 år, siden hun mødte ham tilfældigt på en landevej på Bornholm i den varme sommer i 1959. Så han har været en vigtig del af hendes liv omtrent lige så længe som Diakonissestiftelsen.

Her arbejdede hun som sygeplejerske gennem 42 år og gav siden 20 år som frivillig. Men i år er det slut; nu går Rita Krogh endelig rigtigt på pension.

Må vi bede om madro

”Jeg kom til Diakonissestiftelsen den 2. januar 1960, som nyuddannet røntgensygeplejerske. Min veninde og jeg boede til leje det første halve år på Diakonissestiftelsens alderdomshjem Sarepta,” fortæller hun og kigger hen på Viggo Krogh, der har delt oplevelserne med hende fra sidelinjen.

Dengang fungerede Diakonissestiftelsen både som et specialiseret hospital og som moderhus for diakonisserne. Hver aften blev der serveret aftensmad ved et langbord i spisestuen med forstanderinde søster Karna Jensen for bordenden. Her var maden og eftertænksomheden i fokus.

”Min veninde og jeg smurte leverpostej på alle vores madder for ikke at larme, når vi spiste. Her var fuldstændig stille, og man talte ikke.”

Et kæmpebrag

Dagligdagen på Diakonissestiftelsens Røntgenafdeling var ideel for Rita Krogh. Med den kompetente afdelingssygeplejerske søster Axeline ved roret, kunne hun hellige sig sit fag som røntgensygeplejerske. Iført kittel og et tykt blyforklæde fotograferede hun dagligt patienter og trillede engang imellem afsted til elevatoren med apparatur og røntgenplader for at få billeder af sengeliggende patienter på afdelingerne. Den daglige trummerum blev en tidlig lørdag morgen i 1964 afbrudt af et højt brag, da Valby Gasværk eksploderede. Rita Krogh husker tydeligt braget, trykbølgen og det efterfølgende kaos:

”Jeg var på arbejde på Diakonissestiftelsen den morgen. Vi hørte pludselig et højt brag og vinduerne på Diakonissestiftelsen splintrede. Det var så uhyggeligt,” gyser Rita Krogh.

Ekspllosionen og det voldsomme lufttryk knuste tusinder af ruder, og døre med Ruko-låse sprang op i en radius af fem kilometer fra ulykkesstedet, fortæller et nyhedsindslag fra Danmarks Radio i 1964.

”Alle hospitaler i København modtog patienter fra ulykken, og vi var selvfølgelig også klar i Røntgenafdelingen for at tage imod sårede patienter,” husker hun.

Chokerede og sårede borgere valfartede til Diakonissestiftelsen og stod i kø med snitsår og bandager uden for hospitalet. Ifølge en artikel fra Kristeligt Dagblad krævede ulykken fem liv og 230 sårede.

Ind og ud af Børneafdelingen

Heldigvis skete der ikke flere gasekspllosioner på Rita Kroghs vagt. Efter fem år med blyforklæde og røntgenapparater blev hun gravid. Her fortsatte hun sit arbejde – dog med en påsyet blylomme på forklædet, så hun var ekstra beskyttet mod stråler. Viggo Krogh studerede til dyrlæge og vikarierede i ferier som portør og skubbede patientsenge i den lange gang under Diakonissestiftelsen. Da han efterfølgende blev ansat på Veterinær Instituttet, fulgtes de hver dag i bilen til og fra arbejde.

Viggo Krogh vikarierede som portør og skubbede patienter rundt i den lange gang under Diakonissestiftelsen. Foto: Katrine Krzminski.

”Vores datter, Hanne, kom til verden i april 1966. Vi skulle begge to på arbejde på Diakonissestiftelsen i sommerferien. Vi havde ikke nogen til at passe hende, så derfor var vi heldige, at Børneafdelingen ekstraordinært holdt åbent for et andet

lille barn,” fortæller de samstemmende med et grin:

”Så passede det med, at vi kunne indlægge Hanne på Børneafdelingen hver morgen og udskrive hende, når vi havde fri,” klukker de og konkluderer, at det nok ikke kunne ske i nutidens Danmark.

I dag er Hanne Krogh for længst udskrevet fra Børneafdelingen, uddannet sygeplejerske og har arbejdet i en lang årrække på selv samme Diakonissestiftelsen som sin mor og far.

En varm atmosfære

Rita Krogh er i dag 87 år og Viggo Krogh et år yngre. De kigger på hinanden ved deres store spisebord, mens billeder af børnebørnene følger med fra skænken foran vinduet. Rita Krogh takkede selv af som sygeplejerske i 2002.

Her kunne hun se tilbage på en arbejdsplads, der gik fra at være et velrenommeret hospital med specialer bl.a. inden for læbe-gane-spalte-kirurgi og til et emne for en højspændt diskussion, da politikerne besluttede at lukke hospitalet. Rita Krogh deltog både i underskriftindsamlinger og festoptog, men på trods af den store indsats måtte hospitalet lukke i 1984. Heldigvis kunne Rita Krogh fortsætte på stedet.

Mange mennesker protesterede mod lukningen af Diakonissestiftelsens hospital i 1984.

”Efter at hospitalet lukkede, kom en læge, der lejede Røntgenafdelingen. Her blev jeg ansat og fortsatte frem til min pensionering.”

Selvom Rita Krogh endte sit arbejdsliv, stoppede tilknytningen til Diakonissestiftelsen ikke. Efter 42 år på stedet meldte hun sig straks som frivillig, og her blev hun de næste 20 år.

”Viggo og jeg har arrangeret andespil på plejehjemmet Søster Sophies Minde, og jeg har selv været frivillig på Diakonissestiftelsens Hospice,” siger Rita Krogh, der i år tog det endelige skridt til pensionistlivet, men ser tilbage på et sted med stor betydning:

”Diakonissestiftelsen har spillet en stor rolle i vores liv, og der har virkelig altid været en varm atmosfære og omsorg,” slutter Rita og Viggo Krogh.

Fakta:

Rita Krogh kom til Diakonissestiftelsen som nyuddannet sygeplejerske i 1960. Hun arbejdede på stedet i 42 år. Begge hendes børn er døbt i Emmauskirken.

Efter sin pensionering i 2002 blev hun frivillig på Diakonissestiftelsens Hospice og på plejehjemmet Søster Sophies Minde og var aktiv indtil 2022.

Hendes datter, Hanne Krogh, er også sygeplejerske og har været ansat på Diakonissestiftelsens Hospice siden 2010 og sidenhen i Ledelsessekretariatet.

Diakonissestiftelsen har ca. 200 frivillige, som gør en forskel blandt andet i Loppeshoppen på plejehjemmene, på hospice og som mentorer for elever.

Har du lyst til at være frivillig, kan du sende en mail her.
(mailto:frivillighed@diakonissen.dk)

Tema: Når jeg bliver gammel

Guide til den helt gamle Bibel-fortælling

(/nyheder/guide-til-den-helt-gamle-bibel-fortaelling)

Hvad drømmer du om at nå i dit liv?

(/nyheder/hvad-droemmer-du-om-at-naa-i-dit-liv)

Prinser, p-piller og Putin til debat på plejehjemmet

(/nyheder/prinser-p-piller-og-putin-til-debat-paa-plejehjemmet)

Ældrepleje er mere end et arbejde for mig

(/nyheder/aeldrepleje-er-mere-end-et-arbejde-for-mig)